

Jean Esperanto Info

Magazine de l'association Espéranto-Jeunes : JEFO-Informas
Trimestriel • n°2006/3 • 2 €

Somerecaj renkontiĝoj

foto: François Parchemin

Ekskurso en Baščaršija, malnova kvartalo de Sarajevo

Mia unua kaj ne lasta IJK

Ĉu vi trajne venis ? Nur prenu la tramon, linio 3, estas tramhaltejo tute apud la Kongresejo. Ĉu vi aŭte venis ? Nur prenu la ĉefan strategon de Sarajevo, pensu ke nepre estos multaj sagaj indikiloj ĝis la Kongresejo, ĉirkaŭveturu sensukcese plurajn kvartalojn, provu kunigi mentale la mapojn senditajn de la LKK (ne alisence... ili ne estas samskalaj), demandu vin, kial nenie estas stratnomoj, kaj feliĉiĝu vidante hazarde la tute etan IJK-an flagon sur flanko de maleta konstruaĵo.

Jen vi estas. Post unu semajno tra Jugoslavio kaj ĝiaj timigantaj multkonsonantaj 7-kazaj lingvoj, finfine ni povis esperi paroli plimalpli flue.

De la unua vespero ni rimarkis ilian ĉestecon ; flava T-ĉemizo kun mita kanto, tiom da bieroj kiom da manoj (Atentu ĉar pro tio ili povas malkovri trian manon), krokodilante aŭ ne sub la **kataluno** apud la trinkejo... Nepre ne temis pri Hispanoj ; se vi ne ĉeestis, divenu mem...

En Sarajevo ĉie estis multaj solaj katidoj

Nu, kiel priskribi IJK-n? Estas tiom da malsimilaj aferoj por fari tage kaj nokte. Eblas veni serioze por aŭskulti prelegojn pri lingvaj problemoj, partopreni diskutrondon pri la milito kaj gufujumi preparolante korean politikon.

Aŭ eblas levigi je la 13a, duŝi sin sub malvarma sed **bongusta akvo**, tagmanĝi **KTB**-n kaj ludante aŭ jonglante, senpacience

atendi la vesperon: ekstera trinkejo kun fojfojaj muzikantoj, babilado tiel flue kiel malfrue kaj dancejo por la nenudpieduloj, ĉar iom glitas pro «purigado» fare de katalunoj per biero.

Unufoje mi provis tion kaj senbedaŭre reiris al la kongreseja enirejo, kie oni vere muzikis kaj ne malpli varme dancis. Koran dankon pro tio al Ramon kaj Johan, kiuj

Bosna akvo estas fame pura kaj ĉie trinkebla.

Kukumo-Tomato-Brasiko

IJK (Internacia Junulara Kongreso) estas la oficiala ĉiujara kongreso de TEJO kaj la plej granda junulara esperanto-renkontiĝo en la mondo, kiu kutime kunigas ĉirkaŭ 300 gejunuloj.

LKK (Loka Kongresa Komitato) organizas la kongreson.

IS (Internacia Seminario) estas grava junulara Esperanto-renkontiĝo organizata de GEJ (Germana Esperanto-Junularo) ĉiujarfine en malsama germana urbo, de 27a de decembro ĝis 3a de januaro.

AS (Ago Semajno) estas novjara Esperanto-renkontiĝo organizita de la Pola Esperanto Junularo kaj la klubo Varsovia Vento

TEJO (Tutmonda Esperantista Junulara Organizo) estas internacia asocio, kies JEFO estas landa sekcio.

klarigis al ni dancojn de la tuta mondo.

Ili estas katalunoj, sed neniu estas perfekta...

Mi konsilas fari ĉion eblan kaj dormi tiom mallonge kiom eble. Eĉ por tiuj kiuj ne emas bambumi, indas ĝui la nokton; vi trafas la okazon paroli kun ĉiuj pri diversaj aferoj, ofte nekutimaj...

Laŭ mi estas tiu «apuda kongreso» la plej neforgesebla: la trinkeja muziko; la postfilma surtablo babilado; la enireja tradicia-kaj-libera dancejo; la provado de la kuŝbicikloj per kiuj kelkaj kuraĝuloj venis; la herbumado kun Tali, kiu sin nutras nur per sovaĝaj kreskaĵoj; la origamiaj faruoj, la kruela senĉesa batalo inter IS kaj AS – por plifaciligi la aferon, mi proponas organizi trian silvestran feston, ekzemple KS, Kataluna Seminario (ne, certe ne temus pri Kultura Semajno)...

Ĉu vi, IJK-partoprenintoj vidis tiun kaskedportantan junulon, ĉiam kun kamerao sur la

Se oni akceptas ke la nombro da trinkitaj bieroj kreskas eksponenciale dum la nokto (la unuan vi aĉetas, la duan vi disdonacas do vi prenas duan duan, la trian de kie venas vi ne plu scias).

Kiom da manoj por tiuj bieroj?

Invito al IJK 2007

La 63-a IJK okazos de la 28a de julio ĝis la 3a de aŭgusto 2007 en Hanojo (Vjetnamio).

Pliaj informoj estos baldaŭ legeblaj ĉe <http://www.tejo.org/ijk/> au ĉe <http://www.aktivulo.com>, la retejo de Vjetnama Esperantista Junulara Organizo.

Vi povas peti paperan aliĝilon ĉe la tejo-oficejo (oficejo@tejo.org) au elsuti ĝin (http://www.tejo.org/ijk/2007/aliĝilo_ijk63.pdf).

Informoj pri la IJK peteblas ĉe ijk@tejo.org.

La repaĝo de la pasinta 2006-a IJK ankoraŭ troveblas ĉe www.esperanto.ba/ijk

ŝuldo? Li estas Sloveno ankoraŭ ne-esperantista kiu estis faranta filmeton pri Esperantujo. Li tute miris pri tiu speciala etoso trafata dum Eo-kongresoj. Tiu estoso, kiu igas vin paroli kun iu ajn spontane kaj sen ĉefa celo.

Kiu igas vin sidiĝi apud iu aŭ ĉe ies tablo tute nature. «Ne okazas en la normala homaro!» li diris al mi. Prave mi pensas ke eble ne okazus krom Eo-kongreso, eĉ kun la samaj homoj, se oni ne scius ke ili estas Esperantistoj. Ŝajnas al mi ke nur la fakto, ke ĉiuj partoprenantoj kutimas aĝi tiel en tiu etoso. Iĝas nin agi

tiel libere. Ankaŭ povas esti ke Esperantistoj ĝenerale estas pli malfermitaj homoj (ĉu ne?) kaj ke ofte ne plu estas sufiĉe da loko por sidiĝi sole, sed tamen estas stranga afero... Kial ne ĉiam konduki tiel kaj ne nur en Esperantujo, ekbabilante kun ĉiuj, pagi trinkaĵon al nekonatulo kaj ĝoje vivi?

Nu, nun mi retrafis la normalan «homujon», kie – almenaŭ en Francio – neniu alparolas aŭ eĉ aŭdacas rigardi nekonatulon en la strato. Tamen ĉiuj homoj estas potencialaj Esperantistoj, do potencie afablaj kun ĉiuj! Mi provos proponi freŝan bieron en trinkejo al la venonta trapasanto Sed jam mi imagas alian vizaĝon timantan «Trinki kaj babili kune? Sed kial? Ĉu frenezulino?»... do la venonta paŝo estos instrui kiel akcepti donacitan bieron. Malfacila tasko?

Mita kanto:

*Alkohol' Alkohol'
Alkohol'Alkohol'Alkohol'
Tien ĉi ni venis por ebriiĝi
Pri esperanto fajfas ni*

Atendante tiun belan tempon, kiam ĉiuj homoj ekbabilos kune kaj havos tempon por halti sur la strato, venu al IJK 2007 en Vjetnamio (fine mi nestrikte preparolis la IJK-n sarajevan do mi sentas la devon varbi iom...)!

Adelinjo

Retrovu ĉiujn fotojn pri IJK 2006 en http://www.tejo.org/vikio/IJK_2006

Raporteto...

...el IJK 2006

RUBULO, FOTOJ DE CHIARA, DAVID-EMIL, ALEKS, KAJ MO. INSPIRITA DE KATALUNA KANTO :)

foto: Ivo Miesen

Perbikikle Sarajeven

Se la ekcitiĝo pro la IJK-proksimiĝo sentiĝis dum longaj petveturaj tagoj, trajnaj, aŭtaj horoj, aŭ aviadilaj minutoj, ĝi por mi daŭris sep semajnojn. Per homa forto mi atingis la IJKn, kaj se mi aŭdacus, mi dirus, ke mi iel "meritis" la distancon...

Pretetiĝo

Post kiam mi decidis, ke sep semajnoj sufiĉu por veturi kaj dumvoje ĝui, mi du-trifoje 40-50 kilometrojn promenis sensarĝe por iom vekigi mian korpon. Sekve la du unuaj tagoj estis "duontagoj", t.e. ĉirkaŭ 50 kilometrojn longaj. Tiel mi evitis tendonozon, kiu kondukas al stacidomo, aŭ al atendado, se poŝoj vakuplenas.

La kvinan tagon oni ripozu; Des pli bone, ĉar jen mi en Liono, kaj estas la 21a de junio! Kaj la sesan tagon ankaŭ, ĉar la kvinan mi festis kun KoToPoanoj...

Sekvas industria parto inter Liono kaj Grenoblo, kaj la grimado al la Lautaret montpasejo, iom pli malfacile ol laŭ mia memoro, sed iom pli ŝarĝe ankaŭ... Mi dumvoje telefonas al Brianconaj pasportservantoj, kiuj min bonege akceptas... Planinte resti unu nokton, mi restadis tie semajnon, ekskursadis al montoj, piknikis en feecaj lokoj... Dankegon al ili!

Italio

Transirinte la Alpoj, la ĉielo griziĝas pro la industrioj... La Po-ebenaĵo ja konsistas ĉefe el industrioj, rizkampoj (kulonaskejoj...), kaj pli oriente tritik- kaj maizkampoj. Tiam tritiko ĵus falĉiĝis, kaj tiaj kampoj fariĝis oftaj tranoktejoj...

Mi volis rapidi tra Francio kaj Italio, pro multekosteco kaj "neekzotikeco". Sur la "ruĝaj" vojoj de la Po-ebenaĵo mi malkovris rapidigan teĥnikon: tie la vojo bonstatas kaj larĝas, kaj kamionoj adas, sed ŝoforistoj estas mirige prudentaj, kaj large preterpasas, do ne estas specife danĝere – kvankam ja restas tro multaj aŭtomobilistoj. Pro la spirblovo de ŝarĝaŭtoj malofte mi rajdis sub 25 km/h...

En Saletto iom antaŭ Padova min trafas pluvegon. Grundomalsekige mi enriras la unuan kafejon, kie la kelnerino, post nepagigo de la kafo, eĉ donacas al mi varman manĝon! Kortuŝe estis... kaj stomakplenege ankaŭ...

Mi poste alvenis ĉe esperantoparolanta amiko en Padova... Li min trenis al la ĉefa placo por spekti la finalan matĉon de la monda piedpilka pokalo, meze de freneza italaro... hum... mi malfakas pri piedpilko, mi nur ĝojis, ke la itala teamo gajnis – sincere, ĉar ja temis pri mia sanstato...

Mi poste alvenis ĉe esperantoparolanta amiko en Padova... Li min trenis al la ĉefa placo por spekti la finalan matĉon de la monda piedpilka pokalo, meze de freneza italaro... hum... mi mal-

fakas pri piedpilko, mi nur ĝojis, ke la itala teamo gajnis – sincere, ĉar ja temis pri mia sanstato...

Slovenio kaj Kroatio

Mi retrovas krutajojn survoje al Ljubljana, kie min gastigas amikino pasintsomere renkontitan, revenante de la IJS... En tiu ĉarma eta turista urbo mi iom kante almozpetas. Ja per kuŝbiklo oni ne nur komforte rapidas, oni ankaŭ povas kunporti grandajn aĵojn...

Mi tie kalkulas, ke se mi biciklos ĉiutage ĝis Sarajevo, mi rajdu nur po 30 kom tage... mi do havas tempon por perdi. Post nokto en falĉata herbejo mi alvenas en Novo Mesto, bone-tosa urbo, kie mi drinkas bierojn antaŭ ol esti intervjuata de la loka televido... Jen okazo paroli pri IJK, Esperanto, kaj malmultekosta veturado. Tamen en tiu urbo homoj pli facile ofertas troan bieron ol dormejon... Mi do

foto: Ivo Miesen

La Pasporta Servo zorgata de TEJO proponas loĝejon al esperantistoj ĉe lokaj esperantistoj. La libreto, kiu enhavas ĉ. 1400 adresojn estas aĉetebla ĉe la Jefo-butik!

Kelkaj ciferoj:

- Orleano-Sarajevo laŭ mia vojo: 2300 km
- averaĝa taga distanco ĝis Sarajevo: 75 km
- pezo de la biciklo: 20kg, pakajaro: 38-45 kg laŭ akvo- kaj manĝ-provizoj.

trovis apudan falĉitan kampon. En Novo Mesto indas viziti "Lokal Patriot"-n, kiu, malgraŭ ĝia aĉa nomo, estas bonetosa kafejo zorgata de iu studenta asocio, kiu ankaŭ organizas koncertojn, eldonas librojn, ktp.

Pri la bicikla vortrezoro, vidu nian lastan paĝon!

Sekve subite rompiĝis la parto, kiu ligas la rapidumŝanĝilo al la framo... la halto estas brute tuja, sed mi estas bonŝanca, kaj post nur kvinkilometra puŝado (kaj pena depreno de la rapidumŝanĝilo meze de la rado...) mi alvenas ĉe Maraton, bonega bicikloriparisto en Brežice, kiu sciigas al mi, ke tiu peco estas tute nenorma... tamen li sukcesas ĝin provizore luti, konsilante rapide mendi novan.

Makulplena mi do alvenas ĉe la slovenkroata landlimo, kie aroga doganisto min tedas... Postontro de mia tie fuŝa kreditkarto, li fine lasas min iri... Sekve la vojo al Zagrebo aĉas, kaj homoj malridetadas... En Zagrebo mi trovas neniun en la sidejo de KEJA, jam noktiĝas, mi povos ĉiukaze tranokti en la junulargastejon fiaspektan... Mi pensante pri fuĝi tiun damnan landon iom promenante en la urbo, kaj tiam alvenas la energiplena peranto de la stelo de l'vojaĝanto, kiu tuj demandas, ĉu mi serĉas dormejon... Mi kompreneble lin sekvas... Post du tagoj li foriris feriumi marborden, lasante al mi sian loĝejon... Ja al turistoj ne povus okazi io tia...

Dek tagojn mi restadis ĉe li en Zagrebo, ĉiutage almozkantis, ĉiuvespere renkontis homojn, kiuj proponis min gastigi... Do ne nur aĉa estas tiu lando...

BEMI karavano

Tie mi eksciis, ke la BEMI-karavano ekiros ne de Pecs, sed de Zagrebo... Mi hezitas aliĝi, ĉar mi malofte ŝatas plurope bicikli,

sed ĉiukaze mi malrapidu ĝis Sarajevo, do kial ne.

Ni do sepope lasis Zagrebon; La karavano konsistis el Nederlandanoj, Germano, Ruso kaj Gefrancoj, tri laŭmezuraj bicikloj, du kuŝaj, kaj du pli normalaj. Ĝenerale ni malfrue ekiris, ĉirkaŭ 10-11h, pro pluvo, dormado aŭ nekutimo paki de iuj... Ja ankaŭ pri biciklado estu novuloj...

Ni dumvoje haltis por vizitadi urbojn, manĝetpaŭzis, fotopaŭzis, paŭzpaŭzis... tamen la ĝenerala etoso estis bona. Ni foje biciklis konvoje, foje propriritme, kaj ofte ni nur noktige trovis bivakejon... Komence, kelkaj pri tio luksemis, sed pro minoj baldaŭ neniu plu kapriĉis pri neperfekta tranoktejo.

Ni kromvojis al Pakrac, sur la dividlinio de la iamaj malaj partioj, kie iu karavanano pacservis en 1994. Estis interese aŭdi liajn rakontojn pri tiam, kaj kompari kun nun... Ni morgaŭe subpluve alvenis ĉe esperantistoj en Banja Luka, kie ni kiel "esperantistaj turistoj" vespere mundumis okaze de la eldono de iu turista broŝuro en esperanto...

Lastan tagon mi malpacientiĝis kaj anoncis, ke mi intencas esti je la 14a en la IJKejo, kaj mi ĝoje freneziĝis pro IJKalveno... Min sekvis alia rapidema karavanano, kaj ni alvenis je la 14h05, ĝuste kiam ekpluvis...

IJK kaj reiro

Mia IJK estis amikplena, vespernokta, ĉevapĉiĝluta, kantada kaj iom biera ankaŭ. Pri detaloj pri IJK, legu aliajn raportojn...

BEMI estas la **Biciklista Esperanto-Movado Internacia**: grupo de esperantistoj, kiuj biciklas iomete pli ofte kaj serioze ol la averaĝa internaciul(in)o.

BEMI provas aranĝi almenaŭ unu internacian biciklo-karavanon ĉiujare, sed ankaŭ servas kiel kontaktilo por tiuj biciklistaj esperantistoj, kiuj preferas sole vojaĝi. La BEMI-anoj kunsidas, se eblas, dufoje jare: somere dum la IJK (Internacia Junulara Kongreso) kaj vintre dum la IS (Internacia Seminario de la Germana Esperanto Junularo). Dum tiuj kunsidoj estas planataj la sekva(j) karavano(j).

<http://bemi.free.fr>

Legu ankaŭ la artikolon

«El la vivo de biciklito» en

www.tejo.org/ps/gif_misc/VeniaminRozenberg_1.jpg

Post IJK kiel kutime min trafis tiu malbonfarto pro laceco kaj soleco... mi vane provis atingi la montaran postkongreson, sed mi nesufiĉe dormis antaŭe... mi do haltis ie en la montaro apud la ruinoj de olimpikaj konstruaĵoj, kaj morgaŭe iris en la direkton de Mostar, kaj poste Split, kie la etoso iom post iom vee ŝanĝiĝis, turistoplana, monavida kaj mala-fabla ĝenerale... Tamen la maro min iom repaciĝis kun Kroatio... Nun mi denove estas en Padova, en Italio, verŝajne survoje al Francio...

Vintraj olimpikuloj okazis en Sarajevo en 1984, do antaŭ afliktoj en eks-Jugoslavio. Sarajevanoj ankoraŭ fieras pri tiu evento

Tifen

vidu ĉiujn fotojn de Ivo Miesen pri la BEMI-karavano al Sarajevo kaj pri IJK ĉe: http://fotoalbum.dds.nl/ivo_m

kelkaj BEMI-anoj sur la vojo al Sarajevo

Festo - 2006 kastela viv'

En la verda etoso

Mi lernis Esperanton per I-kurso, post kiam mi hazarde malkovris ĝin interrete, antaŭ unu jaro kaj duono. Iom post iom, mi renkontis pli kaj pli da samideanoj... interrete. Estas agrable, sed rapide oni deziras paroli... ĉar la ne-Esperantistoj scias tion bone: Esperanto estas nur por interkomuniki, kontraŭe al la franca, kiu ege utilas por globludo...

Mi jam aŭdis pri FESTO je la komenco de mia lernado, kaj en la JEFO-retpaĝo, ĝi estas la pli facile trafbla renkontiĝo. Do, ek al FESTO!

Kion mi antaŭvidis...

En mia cerbo, "junulara renkontiĝo" estas por 15-25 jaraĝaj uloj (mi aĝas iomete pli ol 15), do mi verŝajne estos la plej juna, sed aliaj proksimume estos tiom aĝaj kiom mi.

Plie, simplanime mi kredis ke la listo de la aliĝintoj temas pri konfirmitaj aliĝintoj.

Mi do antaŭvidis renkontiĝon de 80/90 junuloj 15/25 jaraĝaj (mi ankaŭ kredis ke la plimulto restos dum la tuta semajno)

... Kion mi surloke vidis

Fakte estis uloj, kiuj venis nur por unu ero de la semajno, uloj kiuj simple ne povis veni, do la kvanto da partoprenantoj certe neniam transiris 40, eĉ se oni verŝajne estis entute 60.

Krom la geknabetoj kiuj venis kun almenaŭ unu patron, el kiuj la pli aĝa, kiu venis por la fino de la semajno, aĝis nur 14, la plej juna estis kvazaŭ 18-jaraĝa...

Dimanĉe, alvenante, mi estis do iomete konfuza, des pli ke mi havis la senton, ke ĉiuj konis ĉiujn. Sed feliĉe, ekde la unua vespero, oni estas komforte.

Kion mi surloke vidis, 2 (retur-nire)

Oni devas skribi almenaŭ iomete pri nia belega Kulturdomo. FESTO 2006 meritis sian subtitolon: la kastelo mem, la eks-ĉevalejoj, la parko... estis vere bonege.

La duŝoj eble ne estis nekredible belaj, sed tie oni ne pasas multe da tempo.

Baugé, kiun ni malkovris dum la spurludo, estas bela vilaĝo, kun anĝejeva dolĉeco

En Anĝevo, vizitita marde, krom la granda kastelo (kiun ni bedaŭrinde ne povis viziti), estas muzeo de la Tapeto, kun verkoj ... interesaj ... kaj belaj bordkrutaĵoj, kreu vi iu eks-Nantanon.

Improvizaj', estas la soluc' por ni... por ni

Post la dekorado, agado.

Lunde kaj marde, la temoj de le vespero ŝanĝiĝis, ĉar la artistoj ne povis veni. Mi ne vidis DJ-istojn. Sabate, la pianisto kiu devis ludi kun Kris de Kore estante en kuracejo, Kris ludis

kun unu gitaristo en la... angla! Kelkaj prelegoj ne okazis ĉar la parolanto ne ĉeestantis.

Sed tiuj improvizaĵoj estas agrablaj: la dagestana ĥoro de lundo estis anstataŭigita per kabaredumo, karaoko anstataŭis Kajto-n marde. DJ-istoj ne danciĝis nin, sed la trinkejo plenis, kaj eĉ se Kris kantis angle, li provis traduki samtempe la bonegajn kanzonojn, kiujn li kantis.

La memorendaĵoj

La vesperojn mi ege ŝatis, eble ĉar mi amas ĉiujn muzikajn stilojn, akordionoj de FaMo kaj de Duobla Unu, kiel la repo de Pafklik' kaj la jazo Melono. Al mi ankaŭ plaĉis la spurludo en Baugé kaj la paroladoj pri Eurokka, LPLL, Demexp, EDE, Eo kaj libereco.

Sed la plej bono estas ĉefe... la anoj. Mi renkontis komprenemulojn, kiuj propramove venas paroli al vi... mi renkontis Gemanojn, Rusojn, Hispanojn, ktp (ankaŭ Francojn, jes)

Finfine, mi tute ne antaŭvidis tion, sed mi trasemajnis vere agrablege... kaj mi jam senpacience atendas IS ...

Quentin

fotoj/ photos : O. Faurax

Kurso pri ventr-dancado

... la vie de château

Le saut dans le bain vert

J'ai appris l'espéranto par I-kurso, après l'avoir découvert par hasard sur Internet, il y a un an et demi. Petit à petit j'ai commencé à avoir pas mal de contacts... sur Internet. Et c'est bien, mais au bout d'un moment, on commence à vouloir parler un peu... parce que ceux qui n'y connaissent rien le savent bien, l'espéranto «c'est juste pour communiquer» ... contrairement au français, dont le but principal est de jouer à la pétanque...

J'avais déjà entendu parler de FESTO au début de mon apprentissage, et comme, à partir du site d'espéranto-Jeunes, c'est la rencontre la plus facilement «atteignable», va donc pour FESTO !

Ce à quoi je m'attendais ...

Dans mon esprit, une rencontre de jeunes, ça voulait dire pour les 15-25 (j'ai 15 ans et des brouettes) donc je serai sûrement parmi les plus jeunes, mais il y en aurait d'autres d'à-peu-près mon âge.

De plus, naïvement, je pensais que la liste de noms publiée sur le site contenait des inscriptions confirmées.

Je m'attendais donc à une rencontre d'environ 80/90 jeunes de 15/25 ans ... (oui je pensais aussi que la majorité viendraient pendant tout le séjour)

... Et ce qui m'attendait

En fait, entre ceux qui venaient pour une partie de la semaine seulement et ceux qui n'avaient tout simplement pas pu venir, le nombre de participants n'a jamais dû dépasser 40, même si en tout il y a dû y avoir une petite soixantaine de personnes qui sont venues.

À part les enfants qui étaient venus avec au moins un parent et dont le plus vieux (qui est venu les deux derniers jours) avait 14 ans, le (en l'occurrence la) plus jeune participante avait 18 ans...

Le dimanche, en arrivant, j'étais donc un petit peu dérouté, d'autant plus que j'avais l'impression que tout le monde se connaissait. Mais heureusement, très vite, dès le premier soir, on se sent à l'aise.

Les lieux

Il faut quand même consacrer une partie de l'article à notre magnifique «Esperantista Kulturdomo» : le FESTO 2006 méritait son sous-titre ; le château en lui-même, les écuries, le parc... c'est vraiment super

Les douches n'étaient peut-être pas 5 étoiles, mais ce n'est pas là qu'on passe le plus de temps.

Baugé, découvert principalement pendant le jeu de piste, est un petit village à la douceur très angevine.

Angers, visitée le mardi, outre son château (que nous n'avons pas pu visiter), possède un musée de la Tapisserie aux « œuvres »... intéressantes et des berges très bien aménagées (croyez l'avis d'un ancien Nantais).

Une seule solution ... l'improvisation

Une fois le décor planté... le déroulement de la semaine

Le lundi et le mardi, les soirées ont dû être modifiées, car les artistes n'avaient pas pu venir. Je n'ai vu aucun des DJ promis.

Le samedi, le pianiste devant accompagner Kris, de Kore, étant à l'hôpital, Kris dut venir avec un guitariste pour interpréter un répertoire... en anglais !!

Plusieurs ateliers ont dû être annulés car l'intervenant n'avait pas pu venir.

Mais c'est ce côté « impro » qui est bien : le chœur daghestanais du lundi a été remplacé par une sorte de

soirée « cabaret ». Kajto, le mardi, a été remplacé par du Karaoké (bon, d'accord, de toute façon, le karaoké était prévu... mais bon)

La Noktejo était peut-être privée de DJ « pros », mais ça a alimenté la Trinkejo.

Le répertoire de Kris avait beau être en anglais, il essayait de traduire les refrains, et n'a interprété que des classiques.

Ce qu'il faut en retenir

J'ai particulièrement apprécié les soirées (malgré les changements), il faut dire que j'ai eu la chance d'aimer tous les concerts, qu'il s'agisse des accordéons de FaMo et Duobla Unu, du jazz de Mélaine ou du rap de Pafklik'.

J'ai aussi aimé le jeu de piste dans Baugé (peut-être parce que mon équipe a gagné) et les conférences sur Eurokka, Liberté pour les langues, Demexp (demokratia eksperimento) et les mouvements EDE et Esperanto-liberté (mouvements politiques espérantistes).

Mais le meilleur est sans aucun doute... les gens. J'ai rencontré des gens ouverts d'esprit, qui viennent spontanément vous parler... j'ai rencontré des Espagnols, des Allemands, des Russes... (oui, des Français aussi)

Finalement, ce n'était pas du tout ce à quoi je m'attendais, mais j'ai vraiment passé une excellente semaine.

Et j'attends déjà IS ...

Quentin

Teatraĵo «Sen lifto»